

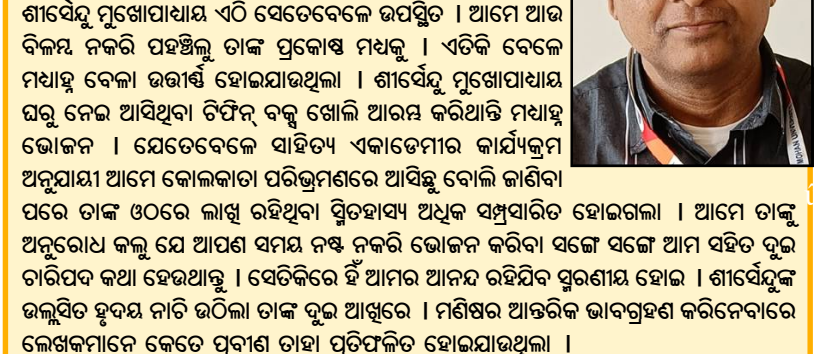
ଧନ ପ୍ରତିଧନ
ରାଲେଶ୍ୱର
ରବିବାର, ୧୦ ଡିସେମ୍ବର ୨୦୨୩
email :
rabibarachayan2015@gmail.com

ର ବି ବା ର ତ ଶ୍ଯ ନ
ପୃଷ୍ଠା ୩
.....ସୁତୟନ ସୁତୟନ ସୁତୟନ.....
କଥା, କବିତା, ସୂଜନର ସୁରମ୍ୟ ସମ୍ପାଦ

ଆତ୍ମୀୟତା ଶୀର୍ଷରେ ଶୀର୍ଷେନ୍ଦୁ
ପ୍ରଫେସର ମଣୀନ୍ଦ୍ର କୁମାର ମେହେର

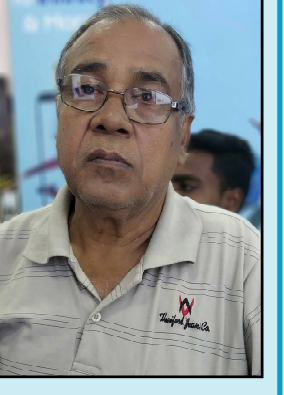
ଧାରାବାହିକ
ଉପନ୍ୟାସ
ଡ.ଭାଗବତ ବେହେରା

ବୈଦେହ୍ୟ

ଧନ୍ୟ ହୋଇଗଲି ଧନ୍ୟ ହୋଇଗଲି ପ୍ରଭୁ । ଯାତ୍ରା ଜୀବନରେ ଆଜି ନୂତନ ସନ୍ଦେଶ ପାଇ ପାରିଲି । ଏ ଦଶକ ସେବିକା ଦାସୀ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣଙ୍କ ପଦସେବିକା ହୋଇ ରହିଥିବ ପ୍ରଭୁ ।

'ବୈଦେହ୍ୟ' ସାତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ନାମ । ଆର୍ଯ୍ୟ ଭାରତୀୟ ନାରୀ ସମାଜରେ ସାତା ହେଉଛନ୍ତି ମଉଜୁମତୀ । ତାଙ୍କ ତୁଲ୍ୟା ନାରୀ ବିଶ୍ୱରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ବିରଳ । ସେବା, ତ୍ୟାଗ, ଶ୍ରଦ୍ଧା, ଦୟା, କ୍ଷମାର ମୂର୍ତ୍ତିମତ୍ତ ପ୍ରତୀକ ହେଉଛନ୍ତି ସାତାଦେବୀ ।

ସାତା ତୋତେ ହିଁ ଜଣା । ତୋର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଭଲଭାବରେ ନିରୂପଣ କରିବ କିଏ ? ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ମାନି ରହିବୁ କି ନାହିଁ ? ଆଜି ତପସ୍ୱିନୀଟିଏ ସାଜି କାଖରେ ଲାଭହୂୟାଟିଏ ଧରି ମୁନିକୁମାରୀଙ୍କ ଗହଣରେ ତପସୀକୁ ଯାଇଛନ୍ତି ।

ରଖିପୁତ୍ର ?
ସେ କଥା ସମୟ କହିବ ଦେବୀ । ଭବିଷ୍ୟତ ଯାହା ଅବଶ୍ୟ ଫଳିବ । ଆପଣଙ୍କ ସେବା, ଦାନ, ତ୍ୟାଗ, ସ୍ନେହ, ମମତାର କ'ଣ କିଛି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ ? ପିତା ତ କହିଛନ୍ତି ଆପଣ ଏ ଆଶ୍ରମରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତରେ ଆସନ୍ତୁ । ଆଗକୁ କ'ଣ ହେବ, ନହେବ ସେକଥା ସେ କୁହିବେ ।

ଏହି କଥା କହୁକହୁ ଆଉ ନିଜକୁ ସମାଜ ପାରି ନଥିଲେ ତପସ୍ୱିନୀ ସାତା । ସ୍ୱାମୀ ସ୍ୱାମୀ କହି କାହିକାହି ପୁଷ୍ପାଳିତ ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ପାଦତଳେ ପଢ଼ିଲେ ମୂର୍ତ୍ତିଗଲେ । ଦେବୀଦେବୀ କହି ତାଙ୍କୁ ଓଷଧିପାତ୍ରକୁ ଦେବି ସୁନ୍ଦରୀର ପୁଅମାୟା, ପ୍ରୀତିବା, ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଆଦି ସୁନିକନ୍ୟାମାନେ ।

ପୁନିକୁମାରୀ ସୁଧାମୟୀ, ପ୍ରୀତିବା, ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କଦେଇ ଧୀରେଧୀରେ ଆଗକୁ ପାଦ ପକାଇଛନ୍ତି ସାତାଦେବୀ । ପଥଶ୍ରମକୁ ଲାଭର କରିବାପାଇଁ ପ୍ରୀତିବା କହିଥିଲା ଦେବୀ, ଆମକୁ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନ କାହାଣୀ ଶୁଣାଇ ଶୁଣାଇ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ରଖ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ତା' କଥା ଶୁଣି ମନ ମୋର ଧାଇଁ ଯାଇଥିଲା ଅଯୋଧ୍ୟାକୁ । ଆଖି ଆଗରେ ଭାବି ଉଠିଥିଲା ଅଯୋଧ୍ୟାରେ ସେହି ସୁଖମୟ, ଆନନ୍ଦମୟ ଦିନଗୁଡ଼ିକ । ସ୍ୱାମୀ ମୋର ଥିଲେ ମୋ ପାଇଁ ସାକ୍ଷୀତ ଭଗବାନ । ତାଙ୍କ ସ୍ନେହ ପ୍ରେମର ତୁଳନା ନଥିଲା । ତାଙ୍କ କଥାକୁ ଭାଷାରେ ବର୍ଣ୍ଣିବାର ଶକ୍ତି ମୋର ନାହିଁ ।

ଧନ୍ୟ ତୋତେ ନିହିତ । ଧନ୍ୟ ତୋର ନିମନ୍ତକୁ । କାହାକୁ କେତେବେଳେ ଯେ ତୁ କ'ଣ କରୁ । ଧନେ ତ ମୋ କବିତାର ଅବଶିଷ୍ଟ ପୃଷ୍ଠି ସଂଚିତ ଆଶୁଷ, ମୁଁ ଝାଙ୍କନାଳ ହୋଇ ଅହର୍ନିଶ ଖୋଜି ହେଉଥିବି ଗୋପନୀୟ ସ୍ୱପ୍ନର ସାରାଂଶ ।

ଝଲୁଝଲୁ ଅଟକି ଯାଇଥିଲେ ତପସ୍ୱିନୀ ସାତା । ଭୂଲିଯିବାକୁ ଦେଖା କରୁଥିବା ଅତୀତକୁ ଏ ମୁନିକନ୍ୟାମାନେ ଭୂଲିବାକୁ ଦେଉନାହାନ୍ତି । ବାରମ୍ବାର ସେହି ଅତୀତର ଘଟଣା ସେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁଛନ୍ତି । ମନର ଦେହନାକୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ବାଡ଼ିଦେଇ ସେ ମଧ୍ୟ କିଛିଟା ଆଶୁଷି ପାଇଛନ୍ତି ।

ଏଠାରେ ଯେଉଁ ଶାନ୍ତି ଅଛି ପ୍ରୀତିବା, ତାହା ଅଯୋଧ୍ୟାରେ କିମ୍ପା ନିଥିଲାରେ ନଥିଲା । ଏଠାରେ ଯେଉଁ ଶାନ୍ତି, ତୃପ୍ତି, ଆନନ୍ଦ ମୁଁ ପାଇଛି, ତାହା କୌଣସି ରାଜପୁତ୍ର କିମ୍ପା ସ୍ୱର୍ଗ ସୁଖରେ ମଧ୍ୟ ନଥିବ । ମୋର କେବଳ ଗୋଟାଏ ଦୃଶ୍ୟ ସମ୍ପା ମୋତେ ତ୍ୟାଗକରି ମୋ ସ୍ୱାମୀ ଅଯୋଧ୍ୟାରେ ସୁଖ ଶାନ୍ତିରେ ଥିବେ ତ ? ତାଙ୍କ ବିଧି ଆମୂଲ୍ୟ ଦାନ ହିଁ ମୋ ଗର୍ଭରେ ବସୁଛି ସେ କେଉଁ ପରିତପ୍ତ ନେଇ ଏ ଦୁନିଆକୁ ଆସିବ ?

କବିତା

ସ୍ୱପ୍ନର ସାରାଂଶ
ସାବିତ୍ରୀ କବି

ତମେ ତ ମୋ କବିତାର ଅବଶିଷ୍ଟ ପୃଷ୍ଠି ସଂଚିତ ଆଶୁଷ, ମୁଁ ଝାଙ୍କନାଳ ହୋଇ ଅହର୍ନିଶ ଖୋଜି ହେଉଥିବି ଗୋପନୀୟ ସ୍ୱପ୍ନର ସାରାଂଶ । କେତେଦିନ ହେବ ମୁଁ ଏମିତି ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଲି ଯେ ବୁଝିଲି ନାହିଁ ତମ ଅଭିମାନ, ବୁଝିଲି ନାହିଁ ଅନ୍ଧାରର ପରିଭାଷା, ଲୁଚିଲି ଖେଳୁଥିବା ଜହର ଗୁମାନ ମହୁମାଛି ମାନଙ୍କ ନିଶ୍ଚଳ ହେବାର ରହସ୍ୟ !

ଗୀତି କବିତା

ନିଆଁଖେଳ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାସ

ଶୁଣୁଛି, କୁଆଡ଼େ ଫୁଲ ହେବାଠାରୁ ନିଆଁରେ ଅଧିକ ଖୁସି, ବୁଝିଲି କୁମ୍ଭୀର ଆଖିର ନିଦ, ଝିଣ୍ଟିକାର ଯାଦୁକରୀ ସ୍ୱର, ଏଲ୍ଲା ଦ୍ୱାପର । କାହା ଲୋଡ଼ିବାପରେ ଗର୍ଭା ନିର୍ବାସନ, ଏତେ ମିଠା ବୋଲି ତ ମୁଁ ବାରମ୍ବାର ଭୋଗିଲି ମୋ ଭାଗ୍ୟଫଳ, କାହା ଅଭିମାନରେ ତିଆରି ରାତି ଏତେ ମିଠା ବୋଲି ତ ମୁଁ ବାରମ୍ବାର ଲୋଡ଼ିଲି ସେଇ ରାତି ଯେଉଁ ରାତିରେ ମୁଁ ଶହଶହ ଅର ଜନ୍ମ ନିଏ, ଅନ୍ଧାର ଗୁହାରେ ଆଲୋକର ନାଳ ଶିଖା ପରି ।

ସ୍ୱପ୍ନତୋଳି
ବିକେଶ ସାହୁ

ଯାହାସବୁ ଅନାୟତ ଆଜୀବନ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋର କ୍ରାନ୍ତଦାସ କରିବାର ନିଷ୍ଠଳ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ହିଁ କରି ମୁଁ ଆସିଛି ଏଯାବତ୍ । ସବୁ ଜାଣି, ଅଜଣା ହେବାର ଅଭିନୟ ସବୁ କୁହୁ, ଅବୁଝା ହୋଇ ରହିଯିବାର କୌଶଳ ନିଜକୁ ମାପିପୁଝି ସଂକୁଚିତ କରିଦେବାର କଳା ଅଥବା, ସ୍ୱପ୍ନମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ନିଜ ହାତରେ ସମସ୍ତ ଦେବୀର ସମୟରେ କାୟ-ମନ-ବାକ୍ୟର ସମନ୍ୱୟ, କିଏ କ'ଣ କହୁବୁ ଶିଖୁଥାଏ ?

ନିଷ୍ଠୁର ଜୀବନ
ଏଲିନା କାନୁନଗୋ

ଜୀବନଟା ଏତେ ନିଷ୍ଠୁର ନୁହେଁ ମ ଯେତିକି ମୁଁ ଭାବୁଥିଲି... ଜୀବନଟା ସେତେ ସରଳ ବି ନୁହେଁ ଯେତିକି ମୁଁ ମାପିଥିଲି... ଏଠି ସବୁଦିନ ବାଲିମାତ୍ରା କିନ୍ତୁ ଯାତ୍ରା ପଛରେ ଅନ୍ଧକାର ସତରେ ବଡ଼ ଭୟଙ୍କର... ଏଠି ମଣିଷ ବି ଗଧ ପରି ଖଚେ ଆଉ ଯୋଗା ବି ପେଟ ପାଇଁ ପାଲଟି ଯାଏ ଗଧ ତଥାପି ଜୀବନଟା ସେତେ ନିଷ୍ଠୁର ନୁହେଁ

